32000R0049

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 49/2000
z dnia 10 stycznia 2000 r.
zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1139/98 dotyczące obowiązkowego oznaczania na etykietach umieszczonych na niektórych środkach spożywczych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie innych danych niż przewidziane w dyrektywie 79/112/EWG

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 79/112/EWG z 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu ([1]), ostatnio zmienioną dyrektywą 97/4/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady ([2]), w szczególności jej art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1139/98 ([3]) ustanowiło obowiązek etykietowania żywności i jej składników wytworzonych ze zmodyfikowanych genetycznie nasion soi (*Glycine max* L.), którą obejmuje decyzja Komisji 96/281/WE ([4]) oraz zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) objętej decyzją Komisji 97/98/WE ([5]), w szczególności tych nie przewidzianych w dyrektywie 79/112/EWG.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1139/98 potwierdziło, że przypadkowe zanieczyszczenie środków spożywczych DNA lub białkiem w wyniku modyfikacji genetycznej nie może być wyłączone.

(3) Konsekwentnie Rada w momencie przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 1139/98, zwróciła się do Komisji o zbadanie praktyczności określenia minimalnych progów obecności DNA lub białka w wyniku modyfikacji genetycznej w celu wzięcia pod uwagę problemu przypadkowych zanieczyszczeń.

(4) Pomijając fakt, iż niektóre podmioty gospodarcze unikają stosowania zmodyfikowanych genetycznie nasion soi (*Glycine max* L.) lub kukurydzy (*Zea mays* L.) lub ich produkowania jako składników środków spożywczych, materiał otrzymywany z wyżej wymienionych organizmów zmodyfikowanych genetycznie może być w nich obecny w rezultacie przypadkowego zanieczyszczenia podczas np. uprawy, zbioru plonów, transportu, przechowywania lub przetwarzania.

(5) W przypadkach kiedy obecność takiego materiału jest przypadkowa i stanowi jedynie niewielki udział w danych składnikach w żywności, składniki te nie powinny być przedmiotem wymagań etykietowania ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1139/98.

(6) W celu osiągnięcia niniejszego celu, konieczne jest ustanowienie minimalnych progów dla przypadkowej obecności w składnikach żywnościowych substancji pochodzącej z wyżej wymienionych zmodyfikowanych genetycznie nasion soi i kukurydzy.

(7) Do celów jasności, wskazane jest ustalenie progów jako pojedynczej wartości procentowej.

(8) Wartość 1 % określa najlepiej poziom tolerancji, który jednocześnie pozostaje niski i uwzględnia niezbędną elastyczność w procesie produkcyjnym. Istniejące lub wkrótce określone metody wykrywania będą koniecznym narzędziem dla stosowania tej wartości. Mimo wszystko, wartość 1 % wydaje się być wartością maksymalną, a podmioty gospodarcze powinny podejmować wszelkie działania w celu osiągania w praktyce najmniejszych możliwych wartości poziomu obecności wyżej opisanej substancji.

(9) Należy wyjaśnić, że wartość 1 % powinna być wartością tolerancji nie tylko dla przypadkowej obecności materiału otrzymywanego z wyżej wymienionych organizmów zmodyfikowanych genetycznie, ale dla całego przypadkowo obecnego materiału lub jakiegokolwiek innego materiału obecnego na rynku, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 ([6]), wytworzonego z innych organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(10) Określenie substancji otrzymanej z organizmów zmodyfikowanych genetycznie powinno być rozumiane jako odnoszące się do części każdego składnika pochodzącej z organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(11) W celu określenia, że obecność takiej substancji jest przypadkowa, podmioty gospodarcze muszą być w stanie dostarczyć odpowiednie dowody wystarczające dla właściwego organu, że podjęli oni właściwe kroki dla uniknięcia stosowania jako źródła genetycznie zmodyfikowanych nasion soi (*Glycine max* L.) lub kukurydzy (*Zea mays* L.) lub jakichkolwiek innych organizmów zmodyfikowanych genetycznie będących źródłem materiału obecnego w obrocie zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 258/97 lub produktu ich zawierającego.

(12) W celach spójności z dyrektywą 79/112/EWG, właściwe jest stosowanie progu na poziomie poszczególnych składników rozpatrywanych produktów żywnościowych.

(13) Należy wyjaśnić, że takie samo podejście należy stosować do celów ustanowienia wykazu składników żywnościowych nie będących przedmiotem wymagań w zakresie oznaczania określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1139/98 z powodu braku obecności białka i DNA otrzymanych w wyniku modyfikacji genetycznej określonej w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1.
([2]) Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21.
([3]) Dz.U. L 159 z 3.6.1998, str. 4.
([4]) Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 10.
([5]) Dz.U. L 31 z 1.2.1997, str. 69.
([6]) Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1.

(14) W każdym przypadku, składniki żywnościowe nie są przedmiotem wymagań w zakresie etykietowania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1139/98, jeżeli nie zawierają białka lub DNA otrzymanych w wyniku modyfikacji genetycznej określonej w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia. Z uwagi na powyższe, wskazane jest wyjaśnienie, że wykaz taki nie jest wyczerpujący.

(15) W niektórych przypadkach żywność zawiera tylko jeden składnik. Dlatego też konieczne jest wyjaśnienie, w jaki sposób taka żywność będzie rozważana do celów ustanowienia wyżej opisanego wykazu oraz dla stosowania progu.

(16) Dyrektywa 79/112/EWG ma zastosowanie do produktów, które dostarczane są nie tylko dla konsumentów końcowych, ale także dla masowych dostawców.

(17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1139/98 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 1 „konsumentowi końcowemu" zastępuje się „konsumentowi końcowemu lub masowym dostawcom".

2. W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

   a) Ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

   „2. Określone środki spożywcze nie będą przedmiotem dodatkowych wymagań w zakresie etykietowania, jeżeli:

   a) ich składniki lub ich jedyny składnik nie zawierają protein lub DNA wynikające z modyfikacji genetycznej określonej w art. 1 ust. 1;

   lub

   b) materiał otrzymany z organizmów zmodyfikowanych genetycznie określonych w art. 1 ust. 1, wraz z jakimkolwiek materiałem wprowadzonym do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, otrzymanym z innych organizmów zmodyfikowanych genetycznie, jest obecny w ich składnikach lub w żywności zawierającej jeden składnik w ilości nie przekraczającej 1 % indywidualnie rozpatrywanych składników lub jedynego ich składnika, przy założeniu że ich obecność jest przypadkowa;

   W celu ustalenia, że obecność takiej substancji jest przypadkowa, producenci muszą być w stanie udowodnić w stopniu wystarczającym właściwemu organowi, że podjęli odpowiednie kroki dla uniknięcia stosowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie (lub ich produkcji) określonych w poprzednim ustępie jako materiału źródłowego."

   b) Dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

   „2a. W celu ułatwienia stosowania ust. 2 lit. a), opracowany zostanie otwarty wykaz składników żywnościowych lub żywności zawierającej jeden składnik, w których brak obecności protein lub DNA otrzymanych w wyniku modyfikacji genetycznej określonych w art. 1 ust. 1. Wykaz taki zostanie opracowany na mocy procedury ustanowionej w art. 17 dyrektywy 79/112/EWG, uwzględniając postęp techniczny, opinię Komitetu Naukowego ds. żywności oraz inne odpowiednie pomocne materiały naukowe."

Artykuł 2

Wymagania w zakresie etykietowania określone rozporządzeniem (WE) nr 1139/98 nie stosuje się do określonych środków spożywczych dostarczanych jako takie do masowych dostawców, wytworzonych i etykietowanych zgodnie z obowiązującym prawem we Wspólnocie, lub które zostały zgodnie z prawem przywożone do Wspólnoty i wprowadzone do swobodnego obrotu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 stycznia 2000 r.

W imieniu Komisji

Erkki LIIKANEN

Członek Komisji